

udvalget, anser jeg det heller ikke for en meget høj Løn. Men det er jo almindeligt, at de, der faar en vis Løn, altid synes, at det er en lav Løn. Jeg tror, der er dem, der faar dobbelt saa stor en Løn som den, der her er Tale om; som dog i fuldt Alvor vil gøre gældende, at det er en lav Løn. Der er ogsaa Arbejdere, der har en betydelig lavere Løn endnu, og det var egentlig dem, jeg i Finansudvalget udtrykte min Medfølelse med. Det er de almindelige Landarbejdere, som arbejder 10 Timer om Dagen i denne Tid, og hvis Løn ifølge Overenskomst i dette Øjeblik er 5 Kr. 25 Ø. om Dagen, det vil sige, at de for 10 Timers Arbejde kun har 31 Kr. 50 Ø. om Ugen. Men det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at dette er en Ondskabsfuldhed fra Arbejdsgivernes Side. Det ærede Medlem nævnte naturligvis Godsejerne; det er Godsejernes Ondskabsfuldhed, der her gør sig gældende. Nej, Forholdet er dette, at det til enhver Tid maa blive Erhvervsforholdene, der i saa Henseende øver deres Indflydelse. Og hvad kan det nytte, om man sagde: Nu skal der ikke gives 31 Kr. 50 Ø. til Landarbejderne og 43 Kr. 50 Ø. til Skovarbejderne, men 60 eller 70 Kr.; naar denne Løn ikke kan opnaas, og der bare bliver Arbejdsløshed ud af det? For det er denne Forbindelse mellem Arbejdsløshed og Løn-satser, som det ærede Medlem og hans Parti stadig glemmer, og det nytter ikke, at man lukker Øjnene derfor.

Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen omtalte det samme Forhold og mente, at under Krigen havde Skovarbejdernes Løn været meget lav, og han fandt derfor, at Skovarbejderne fortjente Ros, eftersom de havde haft frit Lejde til at tage, hvad de ønskede. Ja, jeg har ogsaa udtalt, at efter som det var sagt til Skovarbejderne, at deres Krav skulde imødekommes, maa jeg anerkende, at de ikke gik langt videre i de Krav, de opstillede. Men naar det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen udtalte, at deres Løn var 25 Ø. under den for andre Arbejdere gængse Løn, beror det ganske paa, hvad det ærede Medlem tænker paa med: andre Arbejdere. Hvis han sammenligner dem med Haandlangere til saa højfornemme Erhverv som Murererhvervet eller Bygnings-tømrerhvervet, ja, saa kommer de langt under dem, men hvis han sammenligner med de tariffmæssige Aftaler, der var truffet for deres fuldkomne ligestillede Standsfæller, Skovarbejderne i private Skove, kom de i disse Aar langt op over den Løn, disse fik, og jeg vil slet ikke tale om, at de kom langt

op over Landarbejdernes Løn, de Arbejdere, som de dog ellers har fælles Levevilkår med.

Jeg beklager derfor, at jeg ikke kan give det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen Ret i, at det er en Hensynsløshed, naar Staten betaler den Løn, som Skovarbejdernes egen Organisation har vedtaget. Hvis denne Løn er forkert — jeg indlader mig ikke paa en Diskussion derom, men hvis den er forkert, maa det være den Aftale, man søger ændret, men det forekommer mig ikke berettiget at falde over Staten eller Statens Administration, fordi den respekterer de Tariffer, som er overenskomstmæssigt fastsat. De Herrer fra den Side holder jo netop paa Tarifferne og tror, at i dem er der nedlagt en særlig Retfærdighed; jeg tror det ikke, men det forekommer mig at være ganske inkonsekvent at ville angribe mig, fordi jeg respekterer de Tariffer, der gælder for Skovarbejderne.

Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen har heller ikke Ret i, at denne Løn skyldes Godsejernes stærke Organisation, thi Godsejernes Organisation er netop en meget svag Organisation; der, saa vidt jeg kan skønne, har et meget ringe Antal Medlemmer i Forhold til samtlige Arbejdsgivere indenfor Skov- og Landbrug, og som heller ikke i Øjeblikket kan glæde sig ved nogen særlig Tilslutning — hvorvidt det er et Gode eller et Onde, skal jeg ikke her komme ind paa. Men naar Landarbejdernes Organisation er gaaet ind paa en saa lav Lønning, som de har — og det er et stort Offer, de bragte, det skal jeg villigt erkende —, skyldes det ikke den anden Organisations Optræden, men det skyldes den Kendsgerning, at udenfor Organisationerne betales der, man kan sige: desværre, endnu lavere Lønninger, fordi Erhvervet mange Steder er saaledes stillet, at hvis der ikke kan faas Arbejdere til disse Lønninger, saa bliver der Arbejdsløshed, saa kan man ikke tage Arbejdere i sin Tjeneste.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Rode, der fremsatte nogle Udtalelser vedrørende de Ændringsforslag; der af et Mindretal er stillet under Nr. 377 og 378, og jeg skal begynde med at omtale det Ændringsforslag, der angaar Sukkerordningen.

Mindretallet ønsker her en Opstilling, der holder Aaret 1919—20 for sig og Aaret 1920—21 for sig, saaledes at det kan ses, at der i det første af disse Aar blev et Overskud paa ca. 21 Mill. Kr., men i det sidste Aar et Underskud paa ca. 29 Mill. Kr. Naar jeg ikke har ment at burde foretage